

RAFAEL CASTELLANOS

Fem eficaç la lluita per la llengua

El dia 17 de juny es van presentar a Valls les resolucions del III Congrés de Cultura Catalana. Una de les propostes més destacades, referides a la llengua, consistia a destacar la necessitat de federar les organitzacions per la llengua de tots els Països Catalans seguint l'acord d'associacions i revistes que es va concretar en la Declaració de Motblanc (més informació a www.noucongres.org).

Actualment ens trobem amb una gran nombre d'associacions que tenen per objectiu la defensa de la llengua catalana. Si deixem de banda les grans entitats (Òmnium Cultural, ACPV i OCB), que tenen objectius culturals que van més enllà dels estrictament lingüístics, podem esmentar les associacions següents: la Plataforma per la Llengua, la Coordinadora d'Associacions per la Llengua (CAL) al Principat; els Casals Jaume I al País Valencià i a la Franja de Ponent; Joves per la Llengua a Mallorca; la Plataforma per la Llengua d'Eivissa i Formentera; i la Federació per la Llengua i la Cultura Catalanes a Catalunya Nord. També cal tenir en compte grups que tenen objectius de mobilització, informació o debat com l'Associació en Defensa de l'Etiquetatge en Català, els Amics de la Llengua Catalana, l'Organització pel Multilingüisme, l'Associació Cívica per la Normalització del Valencià, la Coordinadora per la Llengua de la Universitat d'Alacant, la Coordinadora Safor-Valldigna pel valencià, Enllaç, Escola Valenciana / Federació d'Associacions per la llengua, i les revistes *Clar* i *Català*, *Llengua Nacional* i *Llengües Vives*. Hi ha evidentment moltes més associacions que defensen la nostra llengua i que seria prou d'enumerar.

Aquesta proliferació d'organitzacions em suggereix algunes preguntes:

—La lluita per la llengua és prou eficaç?

—Quin nivell de consciència tenim els catalanoparlants de la unitat de la llengua?

La primera pregunta té una resposta negativa. Moltes de les organitzacions són petites i tenen poca capacitat econòmica, cosa que només els permet de portar a terme accions esporàdiques, que sovint tenen poc ressò. L'eficàcia exigeix un mínim de professionalització, la professionalització requereix mitjans econòmics... A més, la manca de recursos propis fa que les accions depenguin dels ajuts externs, lligats sovint a interessos polítics concrets.

La resposta a la segona pregunta és que el nivell de consciència de la unitat

“Som molts els qui creiem que ha arribat el moment de constituir una federació d'entitats que tinguin la llengua per objectiu.”

de la llengua és baix. Més baix que no seria esperable després de més de vint anys d'autonomia. La majoria dels catalanoparlants no fa seus els problemes de la llengua de tot arreu del territori. La parcel·lació territorial ha reforçat la consciència regional i ha estat un fre a la consciència lingüística global. D'una altra banda, tot abandonant majoritàriament les reivindicacions lingüístiques a l'acció institucional, hem perdut la capacitat de mobilització i ens trobem en una situació de gran debilitat.

Som molts els qui creiem que ha arribat el moment de fer un pas endavant, que es concreti en la constitució d'una federació d'organitzacions que tenen la llengua per objectiu específic; una fede-

ració que, tot respectant l'autonomia d'aquestes organitzacions federades, permeti de sumar esforços i donar la imatge d'unitat de la llengua que tant necessitem; una federació per portar a terme campanyes conjuntes ben planificades i coordinades a tot el territori; una federació que sigui un aparador públic i inequívoc de la unitat de la llengua. Seria una manera de demostrar que la situació de la llengua és una qüestió de tots els catalanoparlants.

No creieu que ha arribat l'hora que tots els qui creiem en la unitat de la llengua, independentment de les idees polítiques, siguem capaços de pactar uns objectius lingüístics comuns i de defensar-los conseqüentment? Sens dubte que una federació com aquesta es faria respectar i permetria d'aconseguir objectius ara inassolibles. No em digueu que ara no és el moment. Quants anys necessitem els catalanoparlants per fer un pas endavant tan necessari com aquest? No sortiu tampoc amb l'excusa de les distàncies, perquè a l'època d'Internet aquest argument no té sentit.

Amb aquest escrit fem una crida a tots els catalanoparlants que creuen en la unitat de la llengua, tant si tenen els Països Catalans per referent nacional com si no l'hi tenen. Per als qui no l'hi tenen, però que creuen en la unitat de la llengua, el fet d'afavorir aquesta federació seria una bona manera de demostrar que les seves afirmacions sobre la llengua no són únicament paraules, ans es concreten en fets.

*Vocalia de Coordinació Associativa
III Congrés de Cultura Catalana*